

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

חיות העולמות

ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ (פרשת נח ט, ב.), ופירש רש"י וחיותכם, וקשה למה כתיב וחתכם, ופירש מורי (הוא רבנו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע) לשון וחתכם, ומפני מה נקרא חית, לפי שאות ח הוא חיות העולמות, והמילוי של ח"ית הוא יו"ד ותי"ו, זהו חית הארץ. ואמר שמי שרוצה להתגבר בלבו עליהם יש בזה סגולה.

(בית אהרן ט, א)

עצה לחיים

תפילה על עשירות

פניך יחלו עשירי עם (תהלים מה, יג.), פניך - הפונים לה' יתברך, יחלו עשירי עם - עשירות לעם.

(בית אהרן קמה, ב)

מסכת חיים

תולדות חיי (ד)

ענו לו כי היו בבית המדרש לשמוע דרשת מגיד נפלא שהגיע לעיר, והוסיפו אם רבינו היה שם גם הוא היה נהנה מאד ומיסב לעצמו נחת רוח גדול מדבריו של מגיד זה, לאחר סיום הדרשה הודיעו לקהל שגם בסעודה שלישית ידרוש רבינו בבית המדרש, התלמידים מסרו זאת לרבם והשפיעו עליו שגם הוא יבוא לשמוע את דרשת המגיד, נענה רבינו לבקשת תלמידיו והלך עמהם לסעודה שלישית לשמוע את הדרשה, אך לא רצה להכנס לבית המדרש ונשאר עומד מאחורי חלון בית המדרש, בהגיע זמן הדרשה החל רבינו לדרוש בדברי תורה מתוקים מדבש שמשך את לבות כל השומעים.

באמצע הדרשה כשהחושך שלט בבית המדרש, נכנס רבי שלמה לבית המדרש, רבי אהרן הגדול הרגיש בכניסתו של רבי שלמה והתחיל לומר דברי תורה בעמקות ובביקאות עצומה, ואמנם רבי שלמה שאב נחת רוח רב מדברי התורה ששמע. לאחר סיום הדרשה התפללו תפלת ערבית, ואחר התפלה ניגש רבי שלמה לרבי אהרן הגדול והושיט לו את ידו הקדושה והזמינו אל ביתו לביקור, רבי אהרן נענה להזמנה והלך עם רבי שלמה אל ביתו. בבית רבי שלמה החלו להתפלפל ביניהם זמו רב בפלפולא דאורייתא, לאחר מכן אמר רבי שלמה לרבי אהרן הגדול זה זמן רב מוקשה לו תוספת אחת במסכת סוכה וגם פירוש המהרש"א על התוספות מוקשה לו, לכן מבקש הוא מרבינו שיפתור לו מה שמוקשה לו, הוא החל לפרוס את קושייתו בפני רבי אהרן הגדול ור"א תירץ כל מה שמוקשה לו והכל הוחזר אצלו. כשמוע רבי שלמה את תירוצו של רבינו, קם מיד ממקומו נעמד על רגליו מול רבי אהרן והתחיל לקרוא: רבי ומורי. אמר לו רבינו לא אני הרבי, אלא המגיד הגדול היושב במעזריטש.

השנים המשיכו בפלפולא דאורייתא עד שרבינו שבה את לבו של הר"ש לגמרי ולמחרת נסעו יחד למעזריטש.

מצבת קדשו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע בעיירה קארלין בבלארוס - המצבה נחרבה בשנות העשרים

נוסח נוסף ומסכם, הכולל כמה וכמה פרטים שונים על דרך התקרבותו של רבנו הקדוש מקארלין זי"ע לדרכה של חסידות מסופר ומתואר בספר מאורי אש (עמוד קט"ז). להרה"ח ובעל המספר רבי אברהם שווארץ ז"ל):

שר צבא מול שר צבא

תפקידיו של מרן הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין מטעם רבו הרב המגיד ממעזריטש לא הוגבלו רק להפיץ את דרכי החסידות בין האנשים הפשוטים, אלא גם להכניע את שרי הצבא של המתנגדים להביאם ולהכניסם תחת כנפי החסידות, כל אדם גדול ובפרט מבין המתנגדים לשיטת ולדרכי החסידות ושהרב המגיד ממעזריטש היה מעוניין להכריעו ולהביאו אל דרך החסידות, היה שולח את מרן רבנו הרה"ק רבי אהרן הגדול להוציא לפועל את הדבר, מרגלא בפומא של הרב המגיד על עבודתו של רבינו: "לנצח ולהכניע שר צבא מוכרחים גם לשלוח אליו שר צבא".

פעם קרא הרב המגיד למרן הרה"ק רבי אהרן הגדול ואמר לו בליטא נמצא אור גדול שצריכים להדליקו ולהלהיבו. מיד קיבל את ברכת הפרידה ונסע לליטא והתאכסן שם באחת האכסניות באותו זמן היה שם ראש הישיבה הרב הקדוש רבי שלמה זי"ע"א שהיה ידוע כמתמיד גדול ולמד יומם ולילה גם עם תלמידיו עד שלא הירשה להם ללכת לשמוע דרשותיהם של המגידים המופיעים מפעם לפעם בעירם.

מאחורי החלון

רבינו החליט לשבות את שבתו בעיר, ביקש וקיבל רשות מפרנס החודש לדרוש בליל שבת קודש בבית המדרש, כשהגיעה שעת הדרשה התמלא בית המדרש בבני העיר, ורבינו עלה על הבימה והחל לדרוש בפני הקהל. דברי הנועם שהשמיע בדרשתו משכו את לבות בני העיר, ואחרי הדרשה הודיעו לקהל כי למחרת אחרי הצהריים ידרוש רבנו פעם נוספת, השמועה שפשטה שמגיד גדול הגיע לעיר וכי הוא מושך את לבות בני העיר בדרשתו הגיעה גם לאזני תלמידי הישיבה של רבינו שלמה, בשבת קודש לאחר הסעודה כשרבינו רבי שלמה הלך לנוח מעט הגיעו ובאו גם תלמידי הישיבה לבית המדרש לשמוע את דרשת רבי אהרן הגדול מגודל הנאתם מדברי רבינו התעכבו בבית המדרש עד סיום הדרשה, ועל ידי כך איחרו את השיעור של ראש הישיבה, כשחזרו לישיבה שאלם רבינו על סיבת האיחור ללימודם,

סיפור בחיים חיותו

על נפלאותיו בחיים חיותו, ועל ציונו הקדוש ש"כשעומדים על הציון זה כמו בחיים חיותו" (הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע א')

פודה ומציל ומרגיש יותר ממלאכים ושרפים

ולסור לעיר שבה אסור היה הרה"ק רבי נחום מטשערנאביל בעל "המאור עיניים" זי"ע (יארצייט השבוע י"א מרחשון) אשר נכלא בגין עלילות ורדיפות מתנגדיו. לאחר בקשות והפצרות, ניאותו אנשי בית הסוהר להניחו להיכנס לביקור בתא כלאו של המגיד הקדוש מטשערנאביל.

ישבו שני הצדיקים זה לעומת זה, ורבינו מרגיש ברוח קדשו, כי הרבי מאור עיניהם של ישראל, החליט לקבל על עצמו "מסירות נפש עבור כלל ישראל". ניסה רבנו להניאו מקבלתו זו. ונתקל בתגובתו הנדהמת של רבי נחום: "הלא התפללתי לפני ה' יתברך שלא ידע מכן שום מלאך ושרף!". שיחת הצדיקים עלתה והעפילה למחזות רמים ונעלים, וזאת התשובה שנשמעה מפי רבינו הקדוש מקארלין: "מלאך ושרף לא ידע. אבל 'שלמה בן יוסא' יודע" ואף המשיך "אכן, כשיעזרני ה' יתברך למלא משאלתי זאת, שתהיה לי מסירות נפש, לא ידע מזה שום נברא".

אחר הדברים והדיבורים המופלאים האלה. נטל רבנו, את סך ארבע מאות רובל כסף שנועדו בשלישית עבור הגדן. ובעוד הצדיק מטשערנאביל אמר לבלות רק עוד יום אחד בכלל - היום האחרון שהוקצב להיותו תחת סורג ובריח. הלך ופדה בהם את המגיד מטשערנאביל זי"ע. בשמחה רבה ביקשו רבנו לבוא ולהצטרף עמו לחתונה הנועדה להתקיים למחרת במעוזיבו'. ותגדל השמחה ותעלוץ הקריה בטוב צדיקים. (על קורות החתונה, וההשלכות של פיזור הסכום בשלישית, עוד חזון למועד להעלות בהזדמנות בבמה נכבדה זו).

(על פי ספרן של צדיקים ומקורות נוספים)

לא קלה היתה הדרך הארוכה בואכה מזיבו'. ולא, אין הכוונה לקשיים הגשמיים של טלטולי הדרכים וכיוצא בהם, לא אלו הם שתורמו לתיאור זה. הזמן הרב שחלף, ההכנות הרבות שהופרו פעמיים ויותר, ומועד החתונה שנדחה שוב ושוב. הם אלו שהאריכו ועיכבו את הדרך, ומיותר לציין שאף לא תרמו להקלת אורית ערב היחתונה הגדולה שנועדה להתקיים בין הגני תרי עמודי העולם. הלא הם, רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין ששידך את בנו המופלג החתן ר' דוב בער עם בתו המהוללת של הרה"ק רבי ברוך ממעזיבו.

לפחות שני פעמים כבר נדחה זמן החתונה, לאחר שהנדוניא שהותנתה, לא הועברה לידי אבי הכלה שבמעזיבו'. ולא בגין רשלנות או קמצנות חלילה. ההיפך הוא הנכון, מידת הפזרנות לצדקה שהיתה טבועה ברבנו. היא זו שגרמה לכך, שהמעות הצרורים עבור הנדוניא, חולקו שוב ושוב לצרכי מצווה שנודמו לידו של הקדוש מקארלין.

כעת, בפעם השלישית, כשהסכום נאסף שוב במלואו, יצאה ברינה הפמליא בראשות רבנו ובנו החתן לעבר מושבו של אבי הכלה במעזיבו', כדי לחגוג ולהתעלס בשמחת בית צדיקים. ההתרגשות עולה על גדותיה, הכל מצפים כבר בקוצר רוח לרגעים הגדולים במעמדי השמחה העילאיים. אולם לרבנו, השט בעולמות עליונים ורחוקים מהשגות אנוש, עוד נכוונו לו בדרכו עיניים נשגבים לתקן בדרך אל השמחה. על אם הדרך, מורה הוא לעגלון לנסות

זרעו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

שושלת זוועהיל (ב)

התחלנו (בגליון מס' 2) במאמר ראשון על שושלת בית זוועהיל, אשר הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזוועהיל היה חתנו של הרה"ק רבי ישראל חיים מלודמיר חתן רבינו הקדוש מקארלין [ובן הרה"ק רבי אברהם המלאך]. בעז"ה נמשך לעסוק בתקופה הקרובה בשושלת מפוארת זו. תחילה נפרט להשלים בשורות בודדות את המשך השושלת של מרנן האדמור"ם לבית זוועהיל שאחרי האדמור"ם הרה"ק רבי יחיאל מיכל ובנו רבי מרדכי (הראשון) זי"ע. לאחר מכן נשוב חזרה לפרט את כל ההסתעפות של שאר הצאצאים (אלו שאינם נמנים על אדמור"ם שושלת זוועהיל), מרבי יחיאל מיכל ומטה.

מרנן האדמור"ם - בניו של רבי מרדכי היו:

א - הרה"ק רבי יחיאל מיכל שניהל עדתו בקוריץ.

ב - הרה"ק רבי שלמיקה מזוועהיל זי"ע שנקרא על שם רבינו הקדוש מקארלין. ממנו הסתעפה המשך שושלת בית זוועהיל בארה"ק. בנו הרה"ק רבי גדליה משה זי"ע. עלה למרום כ"ד חשון תשי"י.

בנו בעל היקרא דמלאך קקש"ת רבי מרדכי (השני) זי"ע.

בנו קקש"ת רבי אברהם בעל אור אברהם זי"ע.

כעת נשוב לתחילת האילן אל שאר צאצאי הרה"ק רבי יחיאל מיכל (שהיה כאמור חתן הרה"ק רבי ישראל חיים מלאדמיר חתן רבינו הקדוש מקארלין).

ואלו הם חמישה הידועים, מתוך ששת קני המנורה (כפי המובא בכמה מקורות שהיו ג' בנים וג' בנות).

(הפרטים נרשמו על פי הספר "זרע קודש מחצבתה" הנמצא בשלבי עריכה, ותשו"ח לעורכים).

א] הרה"ק רבי יצחק שלמה מזעליחוב זי"ע. חוגתו הרבנית הצדקנית מרת אסתר ע"ה בת הרה"ק רבי משה אליקים בריעה מקאזניץ זי"ע. (מהם הסתעף ענף גדול ומפואר. ויורחב בעז"ה באחד הפרקים הבאים).

ב] הרה"צ ר' אריה לייב. נולד בשנת תקע"ה (עפ"י מפקד זוועהיל משנת תקע"ו).

ג] הרה"ק רבי מרדכי מזוועהיל זי"ע. (הנזכר בפרק א') חוגתו הרבנית הצדקנית מרת מרים שרה ע"ה בת הרה"ק רבי שלמה מגראנוב (בהרה"ק רבי שמואל יהודא ליב מליניץ בהרה"ק רבי גדלי' מליניץ בעל תשואת חן). (נפטרה לפני שנת תרנ"ז - כיון שאז כבר נולדה נכדתה מרת שרה בת מהר"ש מזוועהיל).

ד] הרבנית הצדקנית מרת יענטא גיטל. נפטרה כ"ט אדר. אשת הרה"צ רבי יעקב מרדכי. נפטר ביום ט"ו חשון, לפני שנת תרנ"ד (שאו נולד נכדו הקרוי על שמו רבי יעקב מרדכי בראנדווין).

ה] אשת הרה"צ רבי צבי רויטבלאט

אב"ד מעזערטשאק.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

הכוונה לנכד שהתייחס אחריו מעל גבי מצבתו. בזמן הקצר, טרם עלה בידנו להרכיב פיזית את חלקי המציבה תוך ניסיון לדלות ולשפוך מידע נוסף על דמותו ועל השתייכותו למקום. בעזרת השם, השבוע ייצא מטעם הוועד שליח מיוחד ללודמיר, שבין השאר ינסה גם לבדוק, לנקות, להרכיב ולשפוך אור על תעלומה זו.

אם אי מי מהקוראים היקרים סבור כי בידו רסיס מידע או השערה נשמח אם יואיל לפנות למערכת בדוא"ל:

A023011122@gmail.com

או ב"ק לודמיר" - 02-30-111-22 שלוחה 9.

תעלומת המצבה

החיים היהודיים באירופה שנגדעו בשנות החורבן. עדיין משגרים לעברנו מידת תקופה, פיסות זיכרון לעולם שהיה ואינו עוד. כך בין היתר מתגלים לעיתים מצבות שחוללו ושרביהן, מאחוריהן טמונות סיפורי חיים ועדייות על בנייני אבות ופירי תולדות. הודות לחשיפתן אנו זוכים להשלמות חסר בהעמדת ענפים אל אילנותיהם המקוריים, ועוד. עיתים ומצבות שכלאו מזמנות עבורנו חידות ואתגרים המורכבים לפיצוח, ואין שמחה כהתרתם.

כזה הוא גם הסיפור הטרי שנשלח אלינו מלודמיר ברגע האחרון טרם ירדת גיליון זה לדפוס. כמה חלקים של שברי מציבה שנמצאו בעת ניקוי ופינוי שטח מסוים הממוקם לא הרחק מאזור בית החיים הישן (שרובו וכולו נעקר בשנות הזעם). ממה שהצלחנו לקרוא על פי התמונות שצולמו משברי המציבה, ניכרו המילים שנמצאו חקוקות "ישראל בעל שם טוב". (ככל הנראה,

חדש! קו לודמיר

קו מיוחד למשנתו ותורתו וסיפורי נפלאות מהורב הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע
02-30-111-22

אדיש / עכבת
קיים גם מענה אנשי בכל עיני העלון

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

איריס בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלחה